ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'
Πανεύφημοι μάρτυρες

Τῶν κυριοκτόνων σὲ δεινοῖ, παῖδες προδεδώκασι, φθόνω τηκόμενοι ἔνδοξε, καὶ ἀνδρισάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴληφας, ὦ Λουκιλλιανὲ τὴν ἀπόλαυσιν, διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρί, ὥσπερ πειθαρχούντές σοί, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερρότατα, καὶ ἡ ἀοίδιμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαστε, μεθ' ὧν νὺν κατοικῶν τὰ οὐράνια, Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάσεων νάματα ἡ σή, θήκη τοὶς προστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἑκάστοτε, Μάρτυς πολύαθλε, καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαιμόνων συνεργεῖα τοῦ Πνεύματος, διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐμὲ τὸν κατάκριτον ἐμέ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπωσμένον καὶ ἄθλιον, Ἁγνὴ ἐλέησον, καὶ μὴ καταισχύνης, ἀλλὰ τάχος πρόφθασον, καὶ ῥύσαι ὅταν μέλλη ὁ Κύριος, κρίνειν τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον ὅσα θέλεις, Σεμνὴ καὶ γὰρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοὶ προέφησεν, Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Τοὺς μάρτυρας Χριστοῦ, ἱκετεύσωμεν πάντες, αὐτοὶ γὰρ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν αἰτοῦνται, καὶ πόθω προσέλθωμεν, πρὸς αὐτοὺς μετὰ πίστεως, οὗτοι βρύουσι τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, οὗτοι φάλαγγας, ἀποσοβοῦσι δαιμόνων, ὡς φύλακες τῆς πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.
Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδήα' Ἦχος πλ. δ'
Ὑγρὰν διοδεύσας

Λόγου σὲ θείου θεραπευτήν, Μαρτύρων τὸ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ, διὸ μοὶ πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμὸν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Ὅλη διανοία τε καὶ ψυχή, ὅλος ἀνεκράθης τῇ ἀγάπη τὴ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν εἰδώλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας Σοφὲ κατεφρόνησας.

Ὑπὲρ πᾶσαν δοξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγήρω δόξης θεομάκαρ,

τῶν οὐρανίων τερπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον

Κλῖμαξ ἣν ἑώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἶ Θεοτόκε, διὰ σοῦ γὰρ τοὶς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνήφθη καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν ἀνείλκυσεν.

Ὠδὴ γ'

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Ἰούδας προδέδωκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, θεοκτόνοις, σὲ δὲ τοὶς ἀνόμοις, Ἰουδαῖοι προέδωκαν.

Λόγοις σὲ ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θωπείαις πειρώμενος, ὤφθη τοὶς σοίς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Λύχνος φαεινότατος, τοὶς συναθλοῦσί σοὶ γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον

Ἵλεων γενέσθαι μοί, σὲ δυσωπῶ ταὶς σαὶς Δέσποινα, παρρησίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ το φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε, τὸ πνεῦμα μου».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν Τάφον σου Σωτὴρ

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λουκιλλιανέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον, τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν, ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον

Μητέρα σὲ Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθω καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρῶσά σε Χριστέ, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα, Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τὶς ἡ ἄφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιούργημα;

Ὠδὴ δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Ἀπαστράπτεις τοὶς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοὶς ἄθλοις σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νέος ὤφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραὰμ ὡς πάλαι δικαιωθεὶς ἐν Χριστῷ, ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ὀλετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοί, κεκλημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον

Ὑπὲρ νοῦν τὸ μυστήριον, τῆς κυοφορίας σου Μητροπάρθενε, ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεόν, ἀνεκφράστω λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ε'

Φώτισον ἡμᾶς

Μόνε ἰατρέ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταὶς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὀδύνην μου θεράπευσον.

Ἄνθος ἱερόν, γεωργία τῇ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ῥήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφέ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον

Τεῖχος ἀρραγές, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομῆτορ ἁγνή, καὶ θεῖον ὅπλον, κεκτημένοι σὲ σωζόμεθα.

Ὠδὴ ς'

Ἱλάσθητί μοι Σωτὴρ

Ὑψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θεῖον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θαρρῶν, ηὐτομόλησας, καὶ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, σὺν παῖ σὶν ἐθάλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ῥωσθεῖσα Μάρτυς σοφέ, καὶ Παῦλα ταὶς ὑποθήκαις σου, ἠνδρίσατο καρτερῶς κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ὁρῶν σου τὸ ἀκλινές, ὡς ὄρος Σιὼν ἀσάλευτον, οὐκ ἤνεγκεν ὁ ἐχθρός, ἀλλ' ὅμως αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γὴν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοῦτον ὑπερφυῶς, Πανάχραντε, τέτοκας, ὃν λιταὶς ἱλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἱλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου καὶ Διονυσίου.

Στίχοι

- Λουκιλλιανὸς σύν τε Παῦλα νηπίοις,
- Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων στέφη.
- Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Λουκιλλιανὸς τετάνυστο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ταὶς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Μετὰ Παύλου ἐβόας, Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος, διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ πέτρα ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τοὺς θείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων, διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθείημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομῆτορ κραυγάζοντες, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν

Παρὰ τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτευθεὶς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμάκαρ ζωηφόρον.

Ὡραιωθέντες οἱ ἀθληταὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον

Κατακλιθέντα τοὶς ἀλγεινοὶς καὶ πεσόντα, διανάστησόν με Θεομῆτορ, ὅπως σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὠδὴ Θ'

Μεγαλύνομέν σε

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμαὶς μεγαλύνομεν.

Ἑωσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τὴ Ἐκκλησία, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὁ παθῶν ὀδύνας, ταὶς εὐχαὶς τῶν, Ἀθλοφόρων ἰώμενος, καμοῦ νὺν θεράπευσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπην, καὶ ἀχείμαστον λιμένα Πανάμωμε, οἱ πιστοὶ κεκτήμεθα, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξάζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτήρα τεκοῦσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν».

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις